

mænd. Jeg er ikke i Tvivl om, at en meget stor Del af Korntilsynsmændene i disse kritiske Maaneder har udrettet overmaade meget for Sognene, men det kan neppe heller betvivles, at de Opgaver, der her er tiltænkt den stedlige Administration, vil hvile for tungt paa Enkeltmands Skuldre. Derfor er der efter Folketingets Ønske indsat en Bestemmelse om, at Korntilsynsmandsinstitutionen overgaar til et Trømandsudvalg, valgt efter Forholdstalsvalg af Sogneraadet i eller udenfor dettes Midte. Man maa haabe, at Kommunalbestyrelserne overalt vil finde et godt og arbejdsdygtigt Udvalg til at tage sig af de mange Opgaver, der kommer til at hvile paa det.

Dernæst har jeg kun at nævne de to sidste Bestemmelser, der ogsaa efter Indenrigsministeriets Ønske er kommet ind i Folketinget. Den ene tilsigter at sætte Indenrigsministeriet i Stand til at forvalte Loven efter dens Hensigt. Det vil maaske være nødvendigt at bistaa med Aftærskning af Høsten. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, er der til Disposition for Høsttærskningen i Aar et betydeligt mindre Kvantum Olie end det, der tidligere har kunnet anvendes til dette Formaal enten direkte til Tærskemotorer eller indirekte gennem Olie-Elektricitetsværker. Som Følge deraf vil det være nødvendigt, at andre Kraftmidler tages i Brug. Landbrugerne er ogsaa paa et meget tidligt Tidspunkt anmodede om at gøre alt, hvad de formaar, for at finde andre, maaske for nogle Aar siden afskedigede Kraftmidler og atter tage dem i deres Tjeneste. Under Organisationerne heraf kan det imidlertid være nødvendigt, at Staten træder til og midlertidig overtager Brugsretten til Tærskværker, Lokomobiler og andre Maskiner. Hjemmel hertil søges i § 9, hvor det tillige foreslaas, at Staten overtager Brugsretten til Møller, Korntørrerier, Kølerum, Fryserum og Lagerum. Endvidere indeholder § 10 en Bestemmelse, hvis Hensigt er, at Landbrugere, som har en Pligt til at levere Korn in natura udenfor denne Lovs Bestemmelser, hvor der f. Eks. er fastsat Afgifter in natura, skal være berettigede til at kræve Afgiften erlagt i Penge. Hvis de i Forvejen har afgivet til Staten den Del af deres Korn in natura, som Staten har Krav paa, vil det maaske være dem umuligt at aflevere mere in natura, og Afgiftmodtageren vil blive uforholdsmæssig gunstigt stillet, hvis han, som selv har Afleveringspligt, efter selv at have afleveret,

hvad han skal, havde Ret til hos andre at indkræve Korn in natura. Det vil være rimeligt, at en saadan Ydelse i Aar erstattes af en tilsvarende Pengeydelse.

Endelig er der i § 5 fastsat Bestemmelser om Kartoffelspørgsmaalet, der i indeværende Aar har voldt en Del Kvaler. Kommunerne, som allerede i Efteraaret blev opfordret til at tage sig af dette Spørgsmaal, har formodentlig ikke haft det tilstrækkelige Indtryk af, hvor vanskeligt dette kunde forme sig, og Vinteren viste sig haardere mod Kartoflerne og Sygdommene ubarmhertigere mod dem, end man maaske havde Grund til at tro. Derfor opstod der i Slutningen af Aaret store Kartoffelvanskeligheder. For at noget saadant ikke skal gentage sig, foreslaas det i § 5, at Indenrigsministeren bemyndiges til at paalægge Købstadkommunerne og saadanne Landkommuner, hvor der er Trang dertil, først og fremmest de bymæssige Kommuner, at opkøbe paa Lager eller Kontrakt, hvad der er nødvendigt til Befolkningens Forbrug. Der er i saa Henseende optaget de faste Priser, som har været Genstand for Aftale mellem Københavns Kommune og Kartoffelavlernes med Hensyn til Levering af Kartofler til dem. Af samme Grund er der i § 9 ogsaa givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til at tilvejebringe Jord til Anvendelse til Nedkuling af saadanne Kartofler, der afgives efter Paabudet til Kommunerne.

Lovforslaget er jo af en overmaade omfattende Karakter og er det stærkeste Udtryk for de overordentlige Vanskeligheder, hvormed vi her i Landet kæmper, Vanskeligheder, som endnu ikke har givet sig det fulde Udtryk overfor Befolkningen, hvad der maaske sine Steder har skabt et Indtryk af, at Forholdene vel ogsaa stadig maatte forme sig saadan, at vi kom igennem uden alt for haardt at føle Krigens Tryk. Hermed tør man imidlertid ikke regne, og for at imødegaa de sidste Vanskeligheder er det nødvendigt at have de stærkeste Midler til Raadighed. Ved et Lovforslag som dette skulde, hvis det kan gennemføres, og hvis det ude i Befolkningen møder den fornødne Medhjælp, Befolkningens Ernæring med alle de nødvendige Produkter af Landets egen Frembringelse være sikret, saaledes at intet Hungerspørgsmaal kunde opstaa her i Landet, som det er sket i andre Lande, og at vi derved ogsaa skulde kunne spares for de Uroligheder og indbyrdes Kampe, som vore Nabolande, hvis